Spolufinancováno Evropskou unií

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

MAP5 Podbořansko-Žatecko, reg. č. CZ.02.02.04/00/25_041/0017863

ZÁPIS

Název akce	Beseda na téma Cesta za příběhem
Typ výstupu	Rozvoj čtenářské pre/gramotnosti při přechodu z MŠ do ZŠ
Lektor	Mgr. Barbora Tichá
Datum a čas konání (od - do)	10.11.2026 10:00 – 11:00
Místo konání	MŠ Lubenec

Beseda na téma Cesta za příběhem seznamuje děti prostřednictvím různorodých aktivit s příběhem, který společně postupně rozvíjejí a upevňují. Setkání se zúčastnilo téměř dvacet dětí, které byly velmi komunikativní a kontaktní. Měly však problém udržet delší dobu pozornost, přestože v kratších intervalech dokázaly velmi soustředěně naslouchat. Program jsem proto průběžně přizpůsobovala jejich potřebám a zařazovala společné opakování a zklidňující cvičení.

Pro navázání kontaktu jsme se nejprve společně představili a povídali si o tom, kdo rád čte a jaké mají děti oblíbené knížky. Děti odpovídaly spíše krátce, ale velmi pozorně naslouchaly mým komentářům. První činností bylo hádání předmětů ukrytých v látkovém pytlíku. Nejdříve jsem z pytlíku vytáhla malého králíčka, který následně fungoval jako můj kamarád – loutka a pomáhal mi při komunikaci s dětmi. Děti postupně vytahovaly z pytlíku jednotlivé předměty a společně jsme je pojmenovávaly. V závěru jsme se podívali, co všechno jsme společně objevili, a děti navrhovaly, co by se s jednotlivými předměty mohlo dít. Aktivita přispěla k rozšíření slovní zásoby, rozvoji fantazie a schopnosti hledat mezi jednotlivými předměty vzájemné souvislosti.

Dále jsem dětem přečetla krátkou pohádku. Do čtení občas samy vstupovaly, zvláště ve chvílích, kdy si některou část příběhu spojily s předměty, které předtím objevily v pytlíku. Po přečtení jsme ihned přistoupili ke společné dramatizaci příběhu. Pohybové ztvárnění děti velmi bavilo, a proto jsme si jej zopakovali ještě jednou. Díky propojení pohybu a mluveného slova si děti příběh lépe osvojily a mohly se s ním více ztotožnit. Po pohybově-dramatické aktivitě jsme přešli k výtvarné části programu. Postupně jsem dětem ukazovala obrázky vztahující se k příběhu a ptala se jich na vzájemné souvislosti. Děti velmi dobře propojovaly vizuální podněty s tím, co již předtím slyšely a samy si vyzkoušely při dramatizaci.

Poté se rozdělily do čtyř skupinek a každá skupina dostala velkou čtvrtku a kreslicí potřeby. Jejich úkolem bylo společně výtvarně ztvárnit to, co slyšely v příběhu. Některé

skupinky se ihned pustily do společné práce a dokázaly velmi dobře zaplnit celou plochu papíru komplexním prostředím. Jiné skupinky potřebovaly více povzbuzení a soustředily se spíše na jednotlivé detaily a konkrétní prvky příběhu. Výtvarná aktivita děti zklidnila a jejich soustředění se postupně zlepšilo.

V závěru jsme si společně prohlédli jednotlivé obrázky, vzájemně si je představili a děti za jejich práci pochválili. S dětmi jsem se následně rozloučila prostřednictvím volné debaty, během níž jsem odpovídala na jejich otázky.

Děti se do jednotlivých aktivit zapojovaly s nadšením a největší zájem projevovaly především o manipulační, pohybové a výtvarné činnosti. Ukázalo se, že střídání různých forem aktivit bylo pro udržení jejich pozornosti velmi důležité. Přestože bylo občas nutné děti usměrňovat a vracet jejich pozornost k programu, podařilo se nám společně projít všemi připravenými částmi a příběh postupně rozvíjet prostřednictvím různých smyslových a tvořivých činností.

Za přínosné považuji zejména propojení poslechu, pohybu, dramatizace a výtvarného vyjádření, díky němuž si děti mohly příběh osvojit různými způsoby. Zároveň mě potěšila jejich spontánnost, otevřenost a chuť komunikovat. Beseda tak splnila svůj záměr a nabídla dětem možnost poznat příběh nejen prostřednictvím poslechu, ale také vlastní představivosti, pohybu a společné tvorby.

Zpracovala: Barbora Tichá